

[Peter Nielsen.]

grænse ikke kan sættes betydeligt i vejret.

Løvrigt indstiller udvalgets flertal, socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget, lovforslaget til vedtagelse i den form, det fik ved afstemningen ved anden behandling, medens mindretallet, venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget, ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalgets flertal, fordi det indstiller lovforslaget til vedtagelse.

Vedrørende det spørgsmål, det ærede medlem hr. Peter Nielsen nys rejste om lempelse i reglerne for afgift af varer, der sælges på auktion, kan jeg sige, at jeg er villig til at se på det. Det skulle nok være muligt at forhøje den grænse på 10 kr., som hidtil har været afgørende for, om der skal lægges afgift på disse stærkt brugte genstande, når de sælges på auktion.

Det udenfor betænkningen stillede ændringsforslag — det er endnu ikke motiveret her — af de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen, fru Ragnhild Andersen og hr. Alfred Jensen, hvorefter en nedsættelse af afgifterne skulle tage sin begyndelse den 1. juli 1956, må jeg anbefale tinget at stemme imod.

Aksel Larsen: Jeg beder om undskyldning for, at jeg kom for sent til rettidigt at motivere dette ændringsforslag. På den anden side tror jeg, at det er af en sådan art, at det er uhyre let forståeligt, såvel i sit indhold som i sine konsekvenser, og at det sådan set motiverer sig selv.

Vi er, som den højtærede finansminister og hele tinget ved, af den mening, at vi aldrig burde have haft denne lov, som kaldes lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, men i virkeligheden er en lov om skat på tekstilvarer, beklædningsgenstande og andre fornødenhedsartikler. Vi er af den mening, at når vi nu engang har den lov, bør den udløbe på den dato, der er fastsat i loven, nemlig med udgangen af marts måned 1957.

Ved anden behandling har man imidlertid ændret den pågældende paragraf i loven, således at der i realiteten er givet den højt-

ærede finansminister fuldmagt til at forlænge loven i det uendelige, idet man kalder denne paragraf for en afviklingsparagraf. Vi mener ikke, at det bør ligge hverken i finansministerens eller i finansudvalgets hånd at lovgive her i landet om, hvor længe vi skal have midlertidige skatter. Vi mener, at det er noget, tinget bør afgøre. Det har vi sagt ved anden behandling, vi ønsker at gentage det nu ved tredje behandling; og idet vi iøvrigt ikke har et sådant højhedsvanvid, at vi forsøger at pille ved den affattelse, lovforslaget har fået ved anden behandling, henstiller vi til det høje ting at træffe beslutning om, hvornår afviklingen skal påbegyndes.

Jeg forstod af debatten ved anden behandling, at venstre og det konservative folkeparti og, hvis jeg ikke tager meget fejl, også retsforbundet var af den mening, at afviklingen i hvert fald burde begynde senest til december og så ske måned for måned. Dette blev forkastet. Der er vedtaget en afviklingsordning, hvorefter skatten skal aftrappes med 10 pct. af det oprindelige beløb hveranden måned.

Nu tillader vi os at stille ændringsforslag til lovforslagets § 8 gående ud på, at denne afvikling skal påbegyndes med det samme, altså samtidig med at lovændringen træder i kraft, eller den 1. juli 1956. Jeg anbefaler dette ændringsforslag til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget af *Aksel Larsen, Ragnhild Andersen og Alfred Jensen* (se sp. 5418) forkastedes med 80 stemmer mod 11; 54 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Aksel Larsen: Hvis jeg havde gjort regeringen dens ret, havde jeg yderligere stillet et ændringsforslag, gående ud på, at lovens titel skulle ændres, således at den kom til at lyde noget i retning af „forlængelse på ubestemt tid af de nævnte indirekte afgifter“. Det har jeg nu ikke gjort; men at titlen bevarer sin ordlyd, ændrer ikke det